

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Vi står her med en noget besynderlig betænkning vedrørende forslaget om tipning, en betænkning, hvorefter et flertal af udvalgets medlemmer vil redegøre for deres stilling i salen og kun et mindretal umiddelbart indstiller forslaget til uændret vedtagelse.

Det drejer sig om et lovforslag, som er fremsat lige her i slutspurten af folketingets arbejde, og betænkningen er afgivet så sent som i fredags. Jeg må sige på den socialdemokratiske gruppes vegne, at vi finder, det er yderst usædvanligt, at man ikke er villig til at overholde en normal procedure for behandling af et lovforslag. Der er en række ubesvarede spørgsmål, som det simpelt hen på den til rådighed værende tid har været umuligt at få endegyldige svar på, og det er besynderligt at gå ind i en ændring af denne art, uden at man kender nøjagtige økonomiske størrelser på enkeltdelene i det fremsatte forslag.

I 1976 indgik vi et forlig med venstre om en ny tipslov. På grund af de vanskeligheder, der var med at få midlerne fordelt på en sådan måde, at dels de idrætslige organisationer, dels de ikke-idrætslige organisationer, som var berettiget til støtte efter loven, kunne få sådan nogenlunde i kroner og øre det, de havde forudset, sænkede vi som et led i dette forlig afgiften i en 2-årig periode. Det var en helt klar forudsætning, da forliget blev indgået, at dette forlig naturligvis ikke kun løb i en 2-årig periode, men løb ud derover. Men nu vil man altså skifte heste midt i vadestedet, man vil til at ændre loven. Vi finder det ganske urimeligt at gennemtvinge en behandling og en betækningsafgivelse i en sag, der i så ringe grad er gennearbejdet.

Vi vil godt gentage den velvilje over for at drøfte disse spørgsmål, som både ministeren og jeg som vores ordfører gav udtryk for ved første behandling. Men det er samtidig klart, at skal vi tage hele denne sag op til behandling, så må vi også drøfte hele fordelingsproblemet imellem de forskellige organisationer. Det er ingenlunde nødvendigvis således, at det flertal, som var til rådighed i 1976, er

det samme i dag. Vi må på den baggrund sige, at det ville være klogere at fastholde loven i den foreliggende form og i hvert fald ikke hovedkulds gå ud i ændringer, hvis forudsætninger ikke er tilstrækkeligt analyseret igennem.

Lad mig sige til slut, at vi kan jo alle sammen have en interesse i at optræde som julemænd over for den ene eller den anden organisation, og ingen tager altså hensynet til statskassen synderlig højtideligt i denne sammenhæng. Det er uklogt, at man gennemtvinger en ændring under disse forhold, det er uklogt, at man ikke lader de forskellige spørgsmål blive gennemanalyseret. Man kan jo let komme i den situation, at man forringer i stedet for at forbedre forholdene for dem, man ønskede at tilgodese.

Dohrmann (FP):

Jeg blev ikke helt klar over, om den socialdemokratiske gruppe vil støtte forslaget eller ej. Hvis socialdemokratiet vil stemme imod lovforslaget, så må jeg forstå det således, at skatteministeren er kommet i mindretal i sin gruppe. Ifølge bladet Dansk Idræt har statsministeren stillet idrætsorganisationerne i udsigt, at skatteministeren også var indstillet på at bevare de nuværende 19 pct. Efter at have læst denne udtalelse i idrætsbladet stillede jeg skatteministeren det spørgsmål, om han var indstillet på at gennemføre den ændring i indeværende samling. Skatteministeren svarede mig, at det mente han ikke der var tid til. Kort tid efter lå lovforslaget på bordet, fremsat af bl. a. hr. Ellemann-Jensen. Jeg har det bestemte indtryk, at det eneste, der plager skatteministeren og den socialdemokratiske gruppe, er, at det ikke er socialdemokratiet, der har fremsat forslaget.

Vi synes, at under de nuværende politiske forhold, hvor vi har en regering, der smider om sig med penge til Christiania og fester i Skagen og lignende pjat, vil idrætsorganisationerne meget bedre kunne gøre brug af de penge, der er.

Vi støtter lovforslaget, og jeg kan samtidig tilbagevise enhver kritik af udvalgsarbejdet. Denne sag er lige til at tage stilling til; de, der mener, at der skal finde mere udvalgsbehandling sted, har kun et eneste formål, og det er at sinke sagen.